

Sygn. akt: I C 774/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

G., dnia 8 października 2015r

Sąd Rejonowy w Gdyni, I Wydział Cywilny

Przewodniczący: SSR Małgorzata Nowicka - Midziak

Protokolant: Damian Wawrzyniak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 1 października 2015r

sprawy z powództwa (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w G.

przeciwko R. Ś. i U. Ś.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanych R. Ś. i U. Ś. solidarnie na rzecz powoda (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w G. kwotę 565,64 zł. (pięćset sześćdziesiąt pięć złotych sześćdziesiąt cztery grosze) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 20 marca 2015r do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanych R. Ś. i U. Ś. solidarnie na rzecz powoda (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w G. kwotę 227 zł. (dwieście dwadzieścia siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygnatura akt: I C 774/15

UZASADNIENIE

Powódka (...) Spółdzielnia Mieszkaniowa z siedzibą w G. wniosła pozew przeciwko R. Ś. i U. Ś., domagając się od pozwanych zapłaty solidarnie kwoty 565,64 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenia zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu powódka podniosła, że pozwani posiadają odrębną własność lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w G. przy ul. (...), znajdującego się w zasobach powódki. Pozwany R. Ś. jest członkiem spółdzielni. W przedmiotowym lokalu od 2001r. prowadzona jest działalność gospodarcza. Zgodnie z § 5 Regulaminu określającego zasady użytkowania i odpłatności za lokale mieszkalne, w których czasowo prowadzona jest działalność gospodarcza, uchwalonego przez Radę Nadzorczą (...) uchwałą nr (...) z dnia 6 października 1997r. pozwani zobowiązani są do ponoszenia dodatkowej opłaty eksploatacyjnej. Wysokość opłaty z dniem 1 stycznia 2002r. w kwocie 1,71 zł/m⁽²⁾ miesięcznie została uchwalona uchwałą nr (...) z dnia 17 grudnia 2001r. Pozwany i pełnomocnik pozwanych byli informowani o wysokości dodatkowej opłaty eksploatacyjnej. Pozwany nie płacił jednak należności, w związku z czym otrzymał wezwanie do zapłaty z dnia 26 marca 2014r. oraz 19 stycznia 2015r., mimo tego nie uregulował zaległości. Powódka dochodzi należności z tytułu dodatkowej opłaty za okres od listopada 2013r. do grudnia 2014r. w wysokości 518,39 zł oraz kwoty 47,25 zł tytułem skapitalizowanych odsetek naliczanych narastająco za okres od 21 listopada 2013r. do 19 marca 2015r.

(pozew k. 3-5)

W dniu 30 kwietnia 2015r. w sprawie o sygnaturze akt I Nc 376/15 Sąd Rejonowy w Gdyni wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, nakazując pozwanym, aby zapłacili solidarnie na rzecz powoda kwotę 565,64 zł wraz

z ustawowymi odsetkami od dnia 20 marca 2015r. do dnia zapłaty oraz kwotę 204,50 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

(nakaz zapłaty k. 49)

Pozwani złożyli sprzeciw od wyżej wskazanego nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości i wniesli o odrzucenie pozwu oraz zasądzenie od powódki na ich rzecz kosztów procesu.

Uzasadniając swoje stanowisko w sprawie pozwani podnieśli, że kupili spółdzielcze własnościowe prawo do spornego lokalu w 1993r. Pozwany R. Ś., będąc członkiem spółdzielni, wynajął część przedmiotowego lokalu na działalność gospodarczą. Z tytułu najmu lokalu na działalność gospodarczą, zgodnie z regulaminem powódki, pozwani ponosili dodatkowo stosowne opłaty naliczane przez administrację Spółdzielni. Pozwani w sierpniu 2013r. ustanowili odrębną własność swojego lokalu i stali się jego właścicielami. W związku z dokonaniem przekształcenia lokal przestał być ograniczonym prawem rzeczowym i dlatego pozwani uznali, że nie mają obowiązku opłacać dotychczasowych, dodatkowych opłat w myśl postanowień regulaminu. Jednak powódka w dalszym ciągu wystawiała faktury. Pozwani wystąpili więc do powódki o podanie podstawy prawnej, na jakiej wystawiane są faktury i w odpowiedzi uzyskali informację, że faktury wystawiane są na podstawie regulaminu. Zdaniem pozwanych regulamin dotyczy wyłącznie członków spółdzielni, którzy posiadają spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu, co wynika z pierwszego zdania regulaminu. Dlatego – w przekonaniu powodów – naliczanie opłat w oparciu o ten regulamin, gdy lokal jest przedmiotem własności, jest nadużyciem. Jak wskazują pozwani, sądząc po zmianie regulaminu powódka zrozumiała, że taka opłata nie powinna być pobierana i we wrześniu 2014r. poinformowała pozwanego, że od stycznia 2015r. takiej opłaty pobierać nie będzie. Z ostrożności procesowej pozwani podnieśli, że w orzecznictwie utrwalony jest pogląd, że opłaty za korzystanie z lokali powinny być ustalane tak, aby odpowiadały rzeczywistym kosztom eksploatacji. Obowiązek udowodnienia zasadności opłat i ich wysokości spoczywa na powódce. Zdaniem pozwanych powódka ustaliła dodatkowe opłaty w sposób oderwany od rzeczywistych kosztów utrzymania lokalu, w żadnym dokumencie nie przedstawiła kalkulacji naliczenia tej opłaty w odniesieniu do konkretnego lokalu, wskazując jedynie, że opłata dodatkowa wynika ze zwiększonych kosztów eksploatacyjnych ponoszonych przez powódkę. Jednakże, zdaniem pozwanych, wykonywanie w lokalu nieuciążliwej działalności gospodarczej o charakterze biurowym, nie tylko nie generuje dodatkowych kosztów eksploatacji, ale wręcz są one niższe niż w przypadku zamieszkiwania w lokalu. W związku z tym, że regulamin, na podstawie którego powódka pobierała opłaty dodatkowe, dotyczył tylko tych członków spółdzielni, którzy posiadali spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu, pozwani od momentu przekształcenia swojego prawa we własność nie byli zobowiązani do ponoszenia dodatkowych opłat, stąd – zdaniem pozwanych – pozew należy odrzucić.

(sprzeciw od nakazu zapłaty k. 53-54v)

Postanowieniem z dnia 1 października 2015r. Sąd odmówił odrzucenia pozwu.

(postanowienie k. 74)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Do 2013r. pozwanym R. Ś. i U. Ś. na prawach wspólności ustawowej małżeńskiej przysługiwało spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w G. przy ul. (...), znajdującego się w zasobach (...) Spółdzielni Mieszkaniowej z siedzibą w G.. Na mocy umowy z 23 sierpnia 2013r. rep. A (...) sporządzonej przez notariusz D. K. prowadzącą kancelarię notarialną w G. powódka ustanowiła odrębną własność przedmiotowego lokalu i przeniosła przedmiotowe prawo wraz z udziałem w wysokości 87.216/1.000.000 części w nieruchomości wspólnej na pozwanych, którzy nabyli je do majątku wspólnego. Nieprzerwanie od dnia 22 kwietnia 1993r. pozwany R. Ś. jest członkiem (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w G..

(okoliczności bezsporne w oparciu o wydruk treści księgi wieczystej nr (...) k. 12-14, deklaracja członkowska nr (...) z 1993r. k. 65)

W dniu 6 października 1997r. Rada Nadzorcza (...) Spółdzielni Mieszkaniowej z siedzibą w G. podjęła uchwałę nr 10/97, na mocy której przyjęła Regulamin określający zasady użytkowania i odpłatności za lokale mieszkalne, w których czasowo prowadzona jest działalność gospodarcza. Zgodnie z § 5 tego regulaminu tytułem prowadzenia działalności gospodarczej w części lokalu mieszkalnego członek spółdzielni zobligowany jest do wnoszenia dodatkowej opłaty, która wynika ze zwiększonych kosztów eksploatacyjnych ponoszonych przez spółdzielnię na utrzymanie substancji budynku uchwalonej przez Radę Nadzorczą.

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o Regulamin z dnia 6 października 1997r. k. 15)

Na mocy uchwały Rady Nadzorczej (...) Spółdzielni Mieszkaniowej nr (...)/2001 z dniem 1 stycznia 2002r. ustalono stawkę dodatkowej opłaty z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej w lokalu mieszkalnym w wysokości 1,71 zł/m².

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o uchwałę nr (...) k. 16)

Pismami z dnia 19 grudnia 2001r. i 7 października 2002r. (...) Spółdzielnia Mieszkaniowa w G. zawiadomiła pozwanego R. Ś. o wysokości opłaty dodatkowej z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej w lokalu mieszkalnym. Pismem z dnia 5 grudnia 2013r. pełnomocnik pozwanych wystąpił do powódki o wskazanie podstawy prawnej naliczania opłaty dodatkowej. Pismem z dnia 13 stycznia 2014r. powódka wyjaśniła, iż ww. opłata naliczana jest na podstawie § 5 ww. Regulaminu określającego zasady użytkowania i odpłatności za lokale mieszkalne, w których czasowo prowadzona jest działalność gospodarcza.

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o pismo z dnia 19 grudnia 2001r. k. 17, pismo z dnia 7 października 2002r. k. 18, pismo z dnia 13 stycznia 2014r. k. 19)

Od 2001r. w części lokalu pozwanych prowadzona jest działalność gospodarcza. Do czasu ustanowienia odrębnej własności lokalu pozwani uiszczali dodatkową opłatę, zgodnie z przedstawianymi przez powódkę fakturami.

(okoliczności bezsporne)

Pozwani nie kwestionowali ww. uchwał Rady Nadzorczej ani na drodze postępowania wewnątrzspółdzielczego ani też nie zaskarżali jej na drodze sądowej.

(okoliczności bezsporne)

W okresie od listopada 2013r. do grudnia 2014r. powódka wystawiała na rzecz pozwanego R. Ś. co miesiąc fakturę VAT na kwotę 37,23 zł z tytułu opłaty dodatkowej za prowadzenie działalności gospodarczej w lokalu mieszkalnym.

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o faktury VAT k. 21-34)

Aktualne zadłużenie pozwanych z tytułu opłat dodatkowych za prowadzenie działalności gospodarczej w lokalu mieszkalnym wynosi 518,39 zł. Skapitalizowane odsetki za opóźnienie naliczone za okres od dnia 21 listopada 2013r. do 19 marca 2015r. wynoszą 47,25 zł.

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o wyliczenie należności k. 35-36)

Pismami z dnia 26 marca 2014r. oraz 19 stycznia 2015r. powódka wezwała pozwanych oraz ich pełnomocnika do zapłaty zaległych opłat dodatkowych wraz z odsetkami ustawowymi. Mimo skutecznego doręczenia wezwań pozwani nie spłacili zadłużenia w wyznaczonym terminie.

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o: wezwanie do zapłaty z dnia 26 marca 2014r. k. 37 wraz z dowodem doręczenia k. 38, wezwanie do zapłaty z dnia 19 stycznia 2015r. k. 39 wraz z dowodem doręczenia k. 40)

W dniu 22 września 2014r. Rada Nadzorcza (...) Spółdzielni Mieszkaniowej z siedzibą w G. podjęła uchwałę nr (...) w sprawie zmian w Regulaminie określającym zasady użytkowania i odpłatności za lokale mieszkalne, w których czasowo prowadzona jest działalność gospodarcza. Zgodnie z tą uchwałą od dnia 1 stycznia 2015r. nie pobiera się dodatkowej opłaty eksploatacyjnej za prowadzenie działalności gospodarczej w lokalu mieszkalnym.

(okoliczności bezsporne ustalone w oparciu o pismo powódki z dnia 26 września 2014r. k. 57)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny był bezsporny pomiędzy stronami, a Sąd ustalił go na podstawie dowodów z dokumentów złożonych do akt sprawy przez strony niniejszego postępowania. Wskazane powyżej dowody z dokumentów nie budzą żadnych wątpliwości co do swej wiarygodności, albowiem żadna ze stron nie kwestionowała autentyczności tych dokumentów, w szczególności, że przedłożone kopie dokumentów są niezgodne z oryginałami, prawdziwości twierdzeń w nich zawartych, ani też żadna ze stron nie zaprzeczyła, że osoby podpisane pod tymi pismami nie złożyły oświadczeń w nich zawartych.

Na wstępie wskazać należy, iż brak było podstaw do odrzucenia pozwu, albowiem nie zachodziła żadna z przesłanek określonych w przepisie art. 199 § 1 k.p.c. Powyższa okoliczność legła u podstaw wydania postanowienia z dnia 1 października 2015r.

W niniejszej sprawie (...) Spółdzielnia Mieszkaniowa z siedzibą w G. domagała się od pozwanych będących właścicielami lokalu mieszkalnego, znajdującego się w zasobach tej spółdzielni zapłaty dodatkowych kosztów eksploatacyjnych za lokal mieszkalny nr (...) położony w G. przy ul. (...), w związku z wykorzystywaniem go do prowadzenia działalności gospodarczej. Zgodnie z treścią przepisu art. 4 ust. 2 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych z dnia 15 grudnia 2000 r. (Dz.U. 2001 Nr 4, poz. 27 z późn. zm) członkowie spółdzielni będący właścicielami lokali są obowiązani uczestniczyć w pokrywaniu kosztów związanych z eksploatacją i utrzymaniem ich lokali, eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości wspólnych, eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości stanowiących mienie spółdzielni przez uiszczanie opłat zgodnie z postanowieniami statutu. Wedle art. 4 ust. 4 ww. ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych właściciele lokali niebędący członkami spółdzielni są obowiązani uczestniczyć w pokrywaniu kosztów związanych z eksploatacją i utrzymaniem ich lokali, eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości wspólnych. Są oni również obowiązani uczestniczyć w wydatkach związanych z eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości stanowiących mienie spółdzielni, które są przeznaczone do wspólnego korzystania przez osoby zamieszkujące w określonych budynkach lub osiedlu. Obowiązki te wykonują przez uiszczanie opłat na takich samych zasadach, jak członkowie spółdzielni, z zastrzeżeniem art. 5.

Podkreślić należy, iż podstawowym zarzutem zgłoszonym przez stronę pozwaną był zarzut braku podstawy prawnej do obciążania właścicieli lokali znajdujących się w zasobach powodowej spółdzielni dodatkową opłatą eksploatacyjną z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej w lokalu mieszkalnym. Pozwani wywodzili, iż zgodnie z treścią Regulaminu określającego zasady użytkowania i odpłatności za lokale mieszkalne, w których czasowo prowadzona jest działalność gospodarcza obowiązek ponoszenia ww. opłat spoczywał wyłącznie na członkach spółdzielni, którym przysługuje spółdzielcze prawo do lokalu mieszkalnego i w związku z tym z chwilą ustanowienia odrębnej własności lokalu pozwani nie są zobligowani do ponoszenia wskazanych powyżej dodatkowych kosztów. W ocenie Sądu orzekającego argumentacja pozwanych nie zasługuje na uwzględnienie, gdyż nie znajduje potwierdzenia ani w powszechnie obowiązujących przepisach prawa ani przepisach prawa wewnątrzspółdzielczego. Jak stanowi przepis art. 18 ust. § 5 pkt 1 ustawy z dnia 16 września 1982r. Prawo spółdzielcze (tekst jednolity Dz.U.2013.1443) członek spółdzielni ma obowiązek przestrzegania przepisów prawa, postanowień statutu i opartych na nich regulaminów. Podobnie stanowi § 8 ust. 10 pkt 5 Statutu (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w G., w myśl którego członek spółdzielni ma obowiązek przestrzegać postanowień Statutu, uchwał organów statutowych Spółdzielni i regulaminów uchwalonych przez te organy. Bez wątpienia powyższy obowiązek dotyczy również uchwał Rady Nadzorczej będącej statutowym organem spółdzielni. W niniejszej sprawie bezsporne było, iż w dniu 6 października 1997r. Rada Nadzorcza (...) Spółdzielni Mieszkaniowej z siedzibą w G. podjęła uchwałę nr (...), na mocy której przyjęła

Regulamin określający zasady użytkowania i odpłatności za lokale mieszkalne, w których czasowo prowadzona jest działalność gospodarcza. Zgodnie z § 5 tego regulaminu tytułem prowadzenia działalności gospodarczej w części lokalu mieszkalnego członek spółdzielni zobligowany jest do wnoszenia dodatkowej opłaty, która wynika ze zwiększonych kosztów eksploatacyjnych ponoszonych przez spółdzielnię na utrzymanie substancji budynku uchwalonej przez Radę Nadzorczą. Z treści § 5 regulaminu jednoznacznie wynika, że obowiązek ponoszenia dodatkowej opłaty z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej w lokalu mieszkalnym został powiązany nie z konkretnym tytułem prawnym do lokalu, lecz ze stosunkiem członkostwa w spółdzielni mieszkaniowej. Bez wątplenia pozwany R. Ś. pozostaje członkiem (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w G. nieprzerwanie do dnia 22 kwietnia 1993r., nie zrezygnował także z członkostwa po ustanowieniu odrębnej własności spornego lokalu mieszkalnego i przeniesieniu jej na pozwanych. Dlatego też, jako członek spółdzielni, obowiązany jest do ponoszenia spornej opłaty dodatkowej. Co prawda w § 1 Regulaminu mowa jest o członku spółdzielni posiadającym własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego, jednak należy mieć na uwadze, że w chwili podjęcia uchwały w przedmiocie uchwalenia tegoż Regulaminu członkom spółdzielni przysługiwały wyłącznie spółdzielcze własnościowe prawa do lokali, toteż nie znajduje uzasadnienia wniosek, że spółdzielnia w jakikolwiek sposób różnicowała obowiązki członków spółdzielni, którym przysługiwało spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu oraz obowiązki pozostałych członków spółdzielni, którym przysługiwały inne prawa do lokali (np. prawa lokatorskie czy własność), skoro takich osób w ogóle nie było. Nadto, zważyć należy, iż w § 5 Regulaminu nie powtórzono już zapisu o członku spółdzielni posiadającym własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego, lecz mowa jest wyłącznie o członku spółdzielni, co tylko potwierdza, że rozpatrywany obowiązek został powiązany ze stosunkiem członkostwa w spółdzielni mieszkaniowej. Nadto, wskazać należy, iż również uchwała nr 152/2001 – określająca wysokość stawki za prowadzenie działalności gospodarczej w lokalu mieszkalnym – dotyczy członków spółdzielni mieszkaniowej. Sąd podziela przy tym stanowisko strony powodowej, że różnicowanie obowiązków członków w zależności od posiadanego tytułu prawnego do lokalu mieszkalnego nie znajduje oparcia w przepisach prawa powszechnie obowiązującego jak i wewnętrznych przepisach spółdzielni. W myśl bowiem przepisu art. 18 § 1 Prawa spółdzielczego prawa i obowiązki wynikające z członkostwa w spółdzielni są dla wszystkich członków równe. Powyższy przepis został powtórzony w § 8 ust. 1 Statutu spółdzielni. Takie zróżnicowanie obowiązków w zależności od tytułu prawnego powodowałoby, że osoby, którym przysługuje odrębna własność lokali, mogłyby prowadzić dowolną działalność gospodarczą bez zgody spółdzielni, nie ponosząc z tego tytułu żadnych dodatkowych kosztów. Prowadziłoby to zbyt i niczym nieuzasadnionego uprzywilejowania właścicieli lokali w stosunku do pozostałych członków spółdzielni. Z powyższych względów należało przyjąć, że obowiązki określone w przywołanych powyżej uchwałach Rady Nadzorczej (...) Spółdzielni Mieszkaniowej dotyczyły członków spółdzielni, którym w dniu przyjęcia tej uchwały przysługiwało spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu i żadnego wpływu na wygaśnięcie tego obowiązku nie miały zmiany tytułu prawnego, niepociągające za sobą utraty członkostwa w spółdzielni.

Niezależnie od powyższego Sąd miał na uwadze, że pozwani przez długi czas nie kwestionowali ww. przepisów prawa wewnątrzspółdzielczego. Przede wszystkim, żadna z uchwał Rady Nadzorczej, w szczególności uchwały nr 10/97 i 152/2001 nie została przez pozwanych zaskarżona w trybie i terminach przewidzianych przez powszechnie obowiązujące przepisy prawa. Nadto, w 2001r. R. Ś. – zgodnie z treścią Regulaminu – zwrócił się do powodowej spółdzielni o wyrażenie zgody na rozpoczęcie działalności gospodarczej w przedmiotowym lokalu, a po jej uzyskaniu przez kilkanaście lat uiszczał sporną opłatę dodatkową na rzecz powódki, zgodnie z przedstawianymi mu co miesiąc fakturami VAT, nie negując ani zasadności ani wysokości opłaty dodatkowej.

Wbrew podnoszonym w sprzeciwie od nakazu zapłaty zarzutom, brak było podstaw do kwestionowania wysokości przedmiotowej opłaty dodatkowej. Podkreślić bowiem należy, że stawka opłaty w wysokości 1,71 zł/m² została ustanowiona na podstawie uchwały nr 152/2001 statutowego organu spółdzielni mieszkaniowej tj. Rady Nadzorczej. Uchwała ta w okresie, którego dotyczy żądanie pozwu, nie została wyeliminowana z obrotu prawnego, w szczególności nie została zaskarżona przez członków spółdzielni, w tym przez pozwanego. Nie kwestionowano również przyczyn wprowadzenia takiego dodatkowego obowiązku wobec członków spółdzielni wykorzystujących lokale mieszkalne do prowadzenia działalności gospodarczej, jakim były zwiększone koszty eksploatacyjne ponoszone przez spółdzielnię na utrzymanie substancji budynku. Pozwani nie kwestionowali nigdy wysokości opłat, ani na drodze postępowania wewnątrzspółdzielczego ani na drodze sądowej, nie skorzystali z uprawnień przysługujących im na podstawie przepisu

art. 4 ust. 8 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych. Mało tego, jak wskazano powyżej, przez kilkanaście lat ponosili przedmiotowe opłaty w wysokości określonej w uchwale nr 152/2001 oraz wystawionych co miesiąc przez powódkę fakturach VAT.

Z uwagi na fakt, że pozwani są współwłaścicielami przedmiotowego lokalu na prawach wspólności ustawowej majątkowej małżeńskiej ich odpowiedzialność wobec wierzyciela jest solidarna.

Mając powyższe na uwadze, na mocy art. 4 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych w zw. z § 8 ust. 10 pkt 5 Statutu (...) w zw. z § 5 Regulaminu określającego zasady użytkowania i odpłatności za lokale mieszkalne, w których czasowo prowadzona jest działalność gospodarcza z dnia 6 października 1997r. w zw. z uchwałą MSM nr 152/2001 Sąd uwzględnił powództwo w całości i zasądził od pozwanych solidarnie na rzecz powódki kwotę 565,64 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu tj. dnia 20 marca 2015r. do dnia zapłaty.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie przepisu art. 98 k.p.c. w zw. z § 6 pkt. 2 i § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jednolity Dz. U.2013.490) i zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania zasądził od przegrywających niniejsze postępowania solidarnie na rzecz powoda kwotę 227 zł, na którą składają się: opłata sądowa od pozwu (30 zł), opłata za czynności fachowego pełnomocnika powoda – radcy prawnego w stawce minimalnej obliczonej od wartości przedmiotu sporu (180 zł) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł).